

РЕШЕНИЕ

№ 26717

гр. София, 07.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **9156** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК, вр. с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвП/.

Образувано е по жалба от М. С.,гражданин на Р., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу ЗППАМ № РД-14-4005/29.08.2024г. , издадена от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С..

В жалбата се твърди, че ПАМ е наложена върху ППС, което е собственост на трето лице, поради което е незаконосъобразна. Сочи се още, че за едно и също нарушение е наложена повече от една санкция, което също е недопустимо. Моли се оспорената заповед за бъде отменена.В постъпила по делото молба жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - Началник областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка на 29.08.2024 г. по спазване на разпоредбите на Закона за автомобилните превози е установено, че М. С., гражданин на Република Турция, [дата на раждане] , около 11,51 часа на автогара Се рдика, [улица], сектор 5, като водач на МПС „М. туризмо Р. М“, с рег. [рег.номер на МПС] , от категорията МЗ, извършва международен превоз на пътници по редовна автобусна линия до страна, която не е членка на ЕС, с МПС с

регистрация в Европейския съюз по маршрут С.-И., видно от разрешително № [ЕГН]. Водачът не е представил карта за квалификация на водача съобразно изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 5 от Закона за автомобилните превози.

Издадено е НП № 42-0011218/29.08.2024 г., с което на лицето е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 58, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на М..

Въз основа на НП е издадена ЗППАМ № РД-14-4005/29.08.2024г. от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., с която е наложена ПАМ по ч. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“ от Закона за автомобилните превози – „временно спиране от движение на МПС“ до заплащане на наложената с НП глоба.

Въз основа на НП № 42-0011219/29.08.2024 г. е издадена ЗППАМ № РД-14-4005/29.08.2024г. за нарушение извършено от М. S., с която е наложена същата по вид ПАМ върху същото МПС.

От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 107, ал. 1 от ЗАвП.Отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания послужили за издаването ѝ, поради което не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения акт.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

С обжалваната заповед е наложена ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“ от ЗАвП, съгласно който, за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва превоз на пътници или товари, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение.

За да е приложима нормата на чл. 106, ал. 1, т. 3, б. „г“ от ЗАвП, следва да първо да бъде установено нарушение, за което да бъде издадено наказателно постановление, както е в процесния случай. Следва също НП да не е отменено по съответния ред. В случая по делото няма данни НП да е било оспорено, съответно отменено. От страните в производството не са направени възражения в тази насока. Задължително условие за законосъобразност на издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка е наличието на НП. Само тогава за административният орган възниква задължението да действа в условията на обвързана компетентност и да наложи ПАМ, в случай че са налице законовите предпоставки за това.

Основателно обаче е направеното в жалбата възражение, че върху едно и също МПС са наложени няколко еднакви ПАМ, поради което е нарушен принципът *non bis in idem*. По делото са приложени ЗППАМ № РД-14-4005/29.08.2024г. от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., с която е наложена ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“ от Закона за автомобилните превози – „временно спиране от движение на МПС“ до заплащане на наложената с НП глоба за нарушение извършено от М. S. /лист 31 от делото/, както и ЗППАМ № РД-14-4005/29.08.2024г. от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., с която е

наложена ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“ от Закона за автомобилните превози – „временно спиране от движение на МПС“ до заплащане на наложената с НП глоба за нарушение извършено от М. Unlu /лист 32 от делото/. В двете заповеди е посочен един и същи час на извършване на нарушението – 11.51 часа. Налице е съвпадение в номерата на цитираните по-горе заповеди за прилагане на принудителна административна мярка, както и датата на тяхното издаване, за две отделни нарушения, от две отделни лица, но извършени в един и същи момент и с едно и също МПС. Това съвпадение води до незаконосъобразност на процесната ПАМ, тъй като същата е издадена, без да е спазен принципът, че не може да се налага два пъти санкция за едно и също деяние.

Съдът намира за необходимо да посочи, че няма как едно МПС да бъде управлявано от двама водачи едновременно, а само от един от тях. В случая не е ясно кое от двете лица, санкционирани с НП за идентично нарушение, е било водач на МПС към момента на извършване на проверката. Дори и да се приеме, че тъй като става въпрос за превоз на пътници с автобус, е имало две лица, които се редуват да управляват МПС, то е следвало да бъде установено точно кое от тях е било водач на МПС към момента на извършване на проверката, което не е направено.

С оглед изложеното оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на адв. Д. следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в качеството му на процесуален представител на жалбоподателя в настоящото производство по реда на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че процесуалното представителство е осъществено на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата. Член 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа, за процесуално представителство по административни дела без определен материален интерес, адвокатското възнаграждение е 1 000 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. С.,гражданин на Р., ЗППАМ № РД-14-4005/29.08.2024г., издадена от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на адв. И. А. Д., АК Х., с адрес на упражняване на дейността: [населено място], [улица], сумата от 1 000 лв. /хиляда/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четиринадесет/ дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

